

ارزیابی میزان ریزنشت فیشورسیلانت پس از استفاده از فرزفیشوروتومی یا پروفیلاکسی پامیس قبل

از اچینگ

استاد راهنما: دکتر علی باقریان

نگارش: آذین ابوالفتحی با همکاری صالح اکرم پور

شماره: ۳۲۵

چکیده:

هدف: هدف از این مطالعه مقایسه میزان ریزنشت فیشورسیلانت پس از آماده سازی با فرز فیشوروتومی یا پروفیلاکسی پامیس قبل از اسید اچینگ می باشد.

مواد و روش ها:

۹۰ دندان پره مولر سالم کشیده شده فک بالا به صورت تصادفی برای این تحقیق انتخاب شده و برحسب نوع آماده سازی قبل از فیشورسیلانت به سه گروه تقسیم شده اند.
گروه اول (آماده سازی سطح با فرز فیشوروتومی + اسید اچ)
گروه دوم (آماده سازی سطح دندانها با پروفیلاکسی پامیس + اسید اچ)
گروه سوم (آماده سازی سطح با اسید اچ به تنهایی)

ماده سیلانت با استفاده از یک سوند بر روی شیارهای اکلوزالی همه نمونه ها بکار برده شد. این کار بمنظور اجتناب از احتباس هوا در زیر لایه سیلانت انجام شد. همه دندانها ترموسیکلینگ شدند و سپس با دو لایه لاک ناخن تا ۲ میلیمتر فراتر از محدوده سیلانت پوشیده شدند و سپس در داخل محلول فوشین ۳ درصد غوطه ور گردیدند. دندانهای مورد نظر برش طولی داده شدند و به منظور ارزیابی میزان ریزنشت زیر استریو میکروسکوپ با استفاده از درجه بندی ۰ تا ۳ مورد بررسی قرار گرفتند. سپس یافته های حاصل از مطالعه با استفاده از آزمون آماری کای اسکوئر (Chi-Square) مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته ها : دندانهای آماده سازی شده با فرز فیشوروتومی و پروفیلاکسی پامیس به طور معناداری از سطح ریزنشت کمتری نسبت به گروه اسید اچ تنها برخوردار بودند ($p=0/021$).

نتیجه گیری : روش آماده سازی با فرز فیشوروتومی و پروفیلاکسی پامیس به همراه اسید اچینگ از موفقیت بیشتری در کاهش ریزنشت نسبت به روش اسید اچینگ به تنهایی برخوردار است.

کلمات کلیدی: پیت و فیشور سیلانت ، پیشگیری، پوسیدگی دندان

www.rums.ac.ir